

Lesnícky výskum valcuje dogmy ekoaktivistov

Exaktné výsledky, dosiahnuté po vetrovej kalamite Alžbeta vo Vysokých Tatrách a prezentované počas 29. ročníka medzinárodnej konferencie s názvom Aktuálne problémy v ochrane lesa 2020 (konala sa 23. a 24. januára v Hornom Smokovci) odborníkmi z Lesníckeho výskumného ústavu a Lesníckej ochranárskej služby Národného lesníckeho centra, Lesníckej fakulty Technickej univerzity vo Zvolene a Výskumnej stanice Štátnych lesov TANAP-u jednoznačne potvrdili, že lesnícky výskum valcuje dogmy eko-aktivistov.

Foto: Lesnícka fakulta TUZVO Jedno z výskumných pracovísk vo Vysokých Tatrách

Výskumníci skúmali vedeckými metódami počas uplynulých pätnástich rokov pokalamitný vývoj vo Vysokých Tatrách. Porovnávali ho na lokalitách, ponechaných ochranármi na samovývoj a na plochách, aktívne manažovaných lesníkmi. Závěry, ku ktorým dospeli, sú jednoznačné :

- 1) Po prvé, na plochách ponechaných na samovývoj je diverzita drevín najnižšia a zastúpenie smreka na nich dosahuje až 80 percent. Ochranný nežiaduci smrek teda v prirodzene sa obnovujúcich lokalitách bez zásahu výrazne dominuje. Výsledky výskumu tak popierajú tvrdenia aktivistov o tom, že rôznorodosť zariadi príroda najlepšie sama.
- 2) Po druhé, na plochách ponechaných na samovývoj sa prirodzene vytvára homogénna porastová štruktúra, najmä zo smreka a jarabiny. Práve takéto porasty sú najviac náchylné na prírodné disturbancie, teda na poškodenia vetrom, suchom, lykožrútom a ďalšími škodlivými činiteľmi, znásobenými klimatickými zmenami.
- 3) Po tretie, drvivá väčšina nových jedincov na kalamitných plochách odrastá na minerálnej pôde a len výnimočne na odumretom dreve - na pňoch, vývratoch a ležanine. Význam odumretého dreva bol teda doteraz ochranármi preceňovaný.
- 4) Po štvrté, vzácne druhy rastlín pod vplyvom masívnej sukcesie, teda prirodzeného náletu smreka na obnovných plochách, ponechaných po kalamite na samovývoj, zanikli. Stratil sa tak predmet ochrany. Takže to, čo sa preukázateľne udialo v dôsledku bezzásahovosti vo viacerých prírodných rezerváciách na Slovensku s piatym, najprísnejším stupňom ochrany prírody, potvrdili výskumníci aj vo Vysokých Tatrách.
- 5) Po piate, najviac uhlíka uvoľňujú do atmosféry porasty poškodené lykožrútom, z ktorých drevná hmota nebola odstránená z dôvodu najvyššieho stupňa ochrany prírody. Nespracovaná kalamita viaže menej uhlíka ako lokalita so spracovanou kalamitou. Aktívna starostlivosť o lesy tak prispieva ku znižovaniu CO₂ v atmosfére, teda aj k zmierneniu klimatickej zmeny.
- 6) Po šieste, odborníci sa zhodujú, že na to, aby lesy efektívne ukladali uhlík do biomasy, je najdôležitejšou podmienkou ich vitalita, prirastavosť a čo najvyššia stabilita.

Drevo je obnoviteľný zdroj, schopný nahradiť plasty aj fosílné palivá. Výrobky z dreva sú dlhodobým úložiskom uhlíka. Takéto vlastnosti má však len drevo, dopestované v odborne a trvalo udržateľne obhospodarovaných, zdravých, zelených a vitálnych lesoch. A také bez aktívneho lesníckeho manažmentu ani na Slovensku rásť nebudú.

Jozef Marko

- 25. január 2020
- Zverejnené v [Aktuálne](#)